

- 4) Трябва ли Директива 2000/31/ЕО⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която забранява абсолютно на всички лица да рекламират в каквато и да било форма грижа за устната кухина или дентална грижа, както и търговска реклама в електронна форма (уебсайт), както е предвидено в член 1 от белгийския Закон от 15 април 1958 г. за реклама в областта на денталната медицина?
- 5) Как следва да се тълкува понятието „услуги на информационното общество“, дефинирано в член 2, буква а) от Директива 2000/31/ЕО във връзка с член 1, параграф 2 от Директива 98/34/ЕО⁽³⁾, изменена с Директива 98/48/ЕО⁽⁴⁾?
- 6) Трябва ли членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази по главното производство, с която се налага пълна забрана на рекламирането на дентална грижа с цел закрила на общественото здраве?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

⁽³⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207).

⁽⁴⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година за изменение на Директива 98/34/ЕО относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила (ОВ L 217, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 282).

Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 8 юли 2015 г. — J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu

(Дело C-343/15)

(2015/C 311/36)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. Klinkenberg

Ответник: Minister van Infrastructuur en Milieu

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1 от Директива 1999/63/ЕО⁽¹⁾ и клауза 1, параграф 1 от приложението „Европейско споразумение за организацията на работното време на морските лица“ към нея, да се тълкуват в смисъл, че директивата и споразумението се прилагат по отношение на държавен служител, който е на служба в Държавното параходство на Нидерландия и е част от екипажа на кораб, който извършва контрол на риболова?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли член 2 от Директива 89/391/ЕИО⁽²⁾, член 1, параграф 3 и член 2, точки 1 и 2 от Директива 93/104/ЕО⁽³⁾, както и член 1, параграф 3 и член 2, точки 1 и 2 от Директива 2003/88/ЕО⁽⁴⁾, да се тълкуват в смисъл, че Директиви 93/104/ЕО и 2003/88/ЕО се прилагат по отношение на посочения в първия въпрос държавен служител?

- 3) Трябва ли членове 3, 5 и 6 от Директива 93/104/ЕО и членове 3, 5 и 6 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка, съгласно която часовете по време на плаване, през които посоченият в първия въпрос държавен служител не извършва работа, но има задължението да бъде на разположение при повикване да изпълнява дейности по отстраняването на неизправности в машинното отделение, се считат за период на почивка?
- 4) Трябва ли членове 3, 5 и 6 от Директива 93/104/ЕО и членове 3, 5 и 6 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка, съгласно която часовете по време на плаване, през които посоченият в първия въпрос държавен служител не извършва работа, но има задължението по нареждане на капитана да изпълнява дейности, ако те са свързани с непосредствената безопасност на кораба, на намиращите се на борда лица, на товара или на околната среда или когато са необходими за оказването на помощ на други кораби или на лица в бедствено положение, се считат за период на почивка?

- ⁽¹⁾ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 година относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ЕССА) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) (ОВ L 167, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 124).
- ⁽²⁾ Директива на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (89/391/ЕО) (ОВ L 183, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88.)
- ⁽³⁾ Директива на Съвета от 23 ноември 1993 година относно някои аспекти на организацията на работното време (93/104/ЕО) (ОВ L 307, 1993 г., стр. 18)
- ⁽⁴⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Appeal Commissioners (Ирландия), постъпило на 6 юли 2015 г. —
National Roads Authority/The Revenue Commissioners**

(Дело C-344/15)

(2015/C 311/37)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Appeal Commissioners

Страни в главното производство

Жалбоподател: National Roads Authority

Ответник: The Revenue Commissioners

Преюдициални въпроси

- 1) Ако публичноправен субект извършва дейност като предоставяне на достъп до път срещу заплащане на пътна такса и ако в държавата членка има частни организации, които събират пътни такси за други платени пътища по договор със съответния публичен орган съгласно националните законови разпоредби, следва ли член 13, [параграф 1.] втора алинея от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета да се тълкува в смисъл, че съответният публичен орган трябва да се счита в конкуренция със съответните частни оператори, така че третирането на публичния орган като данъчно незадължено лице би довело до значителни нарушения на правилата за конкуренцията, независимо от факта, че (а) няма и не може да има никаква действителна конкуренция между публичния орган и съответните частни оператори, и (б) няма доказателства, че съществува реалистична възможност някой частен оператор да излезе на пазара, за да строи и експлоатира платен път, който би се конкурирал с платения път, експлоатиран от публичния орган?